

Derne. Jeg skal indrømme, at selvfølgelig kunne alle Egne af Sjælland ikke direkte faa den Nytte af Statsdriften, som Sjælland vil faa, men jeg tror dog, at den vil komme os til gode senere. Jeg ser mere Spørgsmaalet saaledes: Landet kontra Kjøbenhavn, og derfor stemmer jeg for Statsdriften.

Ordføreren (C. Hage): Det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds (Skarup) gjorde før en Bemærkning med Hensyn til de imaa Sparekassers Evne til at betale et Bidrag til Udgifterne ved deres Revision. Han sagde, at Sparekasser, der kun havde en Kapital af 50,000 Kr., ere ude af Stand til at bære en saadan Udgift. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det, som jeg har antydet som fornuftigt og retfærdigt, er, at samtlige Landets Sparekasser uden Hensyn til deres Størrelse komme til at yde Bidrag til en Revisionskontrol, som da skulde være fælles for alle Sparekasser, og jeg nævned, at det Beløb, som her er forlangt, 14,000 Kr., hvis det blev fordelt paa samtlige Landets Sparekassers Kapital, som er over 500 Millioner Kr., ikke en Gang vilde blive 3 Ore for hver 1,000 Kr. Altsaa vilde en Sparekasse med en Kapital af 50,000 Kr. komme til at svare et Beløb af 1½ Kr. om Aaret. Tror nu det ærede Medlem virkelig, at det vil blive en uoverkommelig Udgift? Nej, sæt et Hul bagefter, lad den Sparekasse betale 15 Kr. om Aaret, og hvis det gennemføres pro rata helt igennem, saa vil der blive Masser af Penge til at sætte en Revision i Gang, og saa vil den lille Sparekasse endda kunne sige, at den er sluppet overmaade billigt. — Det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Neergaard) gjorde opmærksom paa en Bestemmelse i Kontrakten med det forenede Dampskibsselskab, ifølge hvilken Selskabet menes at kunne træde tilbage, jaafremt der tages Beslutning om Oprettelse af Statsdrift. Han fandt denne Bestemmelse i Kontrakten utilbørlig og opfattede den som en Trusel overfor Lovgivningsmagten. Jeg vil nu give ham Ret i, at jeg vilde have anset det for heldigt, om en saadan Bestemmelse ikke havde staaet der. Det forekommer mig, at det maatte have været det forenede Dampskibsselskab tilstrækkeligt, at det vilde være løst fra Kontrakten i det Øjeblik, der virkelig bliver sat Skibe i Gang for Statens Regning. Men idet jeg ser bort herfra — det bliver jo dog nærmest et Etiketspørgsmaal — er jeg rigtignok ikke i Stand til at betragte det som nogen Trusel, der bør kunne udvøle nogen Indflydelse paa vor Holdning

enten for eller imod. Hvis det virkelig skulde være Tilfældet, at naar der her i Rigsdagen vedtages en Beslutning om Anskaffelsen af Skibe, at det forenede Dampskibsselskab da vil slaa Vanterne i Bordet og sige: Nu gaa vi, saa er det jo dog givet, at selv om det skulde være med et betydeligt Offer, saa vil Regering og Rigsdag i Forening nok finde Udvej til at klare sig. Men jeg tror slet ikke, at det forenede Dampskibsselskab vilde udsætte sig for det Odium, som en saadan Holdning fra dets Side vilde medføre. Derimod forekommer det mig, at mangelfuldt forberedt, som hele dette Spørgsmaal er, uklar som hele Ordningen vil komme til at foreligge, vil det være et meget rask Skridt at tage, om Rigsdagen virkelig vil beslutte at give dette store Beløb ud til Køb af Skibe. Det er jo paa Grund af Omstændighederne — hvem der nu har Ansaret derfor eller er Skyld deri, skal jeg lade ligge — men det er jo paa Grund af Omstændighederne, da vi nu staa nær ved Samlingens Slutning, blevet overmaade sent til at træffe en saadan Bestemmelse. Tænk hvis det virkelig vedtages af begge Rigsdagens Ting, og altsaa accepteres af Regeringen, at disse Skibe skulle anstafes! Det vil sandelig blive en meget lidet misundelsesværdig Stilling for den højtærede Indenrigsminister at skulle organisere hele den Sag. Der er intet som helst tabt ved at udsnyde Afgørelsen et Aar, ikke i nogen som helst Henseende, selv fra deres Synspunkt, der holde bestemt paa Statsdrift, vil jeg betragte det som en klog Handling, om man lader Forslaget udgaa nu og lader Sagen hvile, indtil man bedre forberedt og bedre oplyst kan tage den op til Afgørelse. — Med Hensyn til „Berlingste Tidende“ give de Udtalelser, som fremkom fra den højtærede Minister, mig jo ikke synderlig Anledning til at udtale mig videre. Den højtærede Minister erklærede, at han ikke vil svare paa mit Spørgsmaal. Han har altsaa hverken i Udvalget eller her med et eneste Ord villet antyde, hvorledes han i Realiteten tænker sig denne Sag ordnet. Naar da den ærede Minister opholdt sig ved, at Endringsforslaget er blevet stillet af Finansudvalget, ikke af ham, saa har det jo sin simple Grund deri, at Ministeren selv hverken har antydet, at han vilde stille, eller faktisk har villet stille noget Forslag. Hvorledes skulde vi da faa den Sag optagen til Forhandling, naar vi ikke stillede et Forslag? Der er paa Listen over Endringsforslagene en hel Række, hvortil Initiativet er udgaaet fra Finansudvalget, og saa paa den højtærede Ministers Budget; men naar Ministeren til-